

התמלול והעריכה נעשו על ידי תלמידי ותלמידות הרב למען אחדות עם ישראל

הם ציוו לנו את החיים הרב אריה חיים נוה שליט"א

ערב טוב לכולם, שלום וברכה, אני רוצה היום לעשות שידור שהוא מיוחד והוא חורג מהסדר הלימודי, אבל אני חושב שזה עניין חשוב מאוד, בגלל ריבוי הפניות בחודש האחרון. אנחנו ביום ה - 38 ללחימה, ולאט לאט התחילו להגיע חיילים שהיו בהיתקלויות גם מאותה שבת, וגם מהיתקלויות אחרות, חיילים שיוצאים מעזה, אנשים שמשרתים במקומות שהיו בהם חילופי אש קשים, אני רוצה להתייחס לחיילים האלה, ולפנייה שלהם אלי באופן ספציפי. אני רוצה להתייחס לסוגיית החטופים, אני רוצה להתייחס לפצועים, למשפחות ההרוגים ובתוך כך גם ליהדות התפוצות.

נתחיל עם החיילים:

יש לנו הרבה חיילים שהיו בהיתקלויות גם באותה שבת, אנשים שהיו בבסיסים שנכנסו אליהם המחבלים, ובאו עם תחושת בושה ונקיפות מצפון. חלקם היו על סף פוסט טראומה, והעיקר זה היה השברון לב שנובע מבושה. כל חייל ציפה להגיב, אני מניח, כמו חייל מיומן, חייל לו"טר, של לוחמת טרור, חייל של סיירות, או מינימום רמבו, וחלקם היו דווקא מהיחידות האלו. ואני רוצה להגיד את זה, כי אני רואה שזה תופעה שהיא חוצה דרך כל החילות, הגדודים, וכל מי שנמצא בזה, ואני רוצה להגיד דבר כזה: התמונה היא בדיוק הפוכה,

אתם גיבורי חיל, אתם גיבורים

ואני לא אומר את זה כדי להרים אתכם, או משהו כזה, אלא אני אומר את האמת. אני גם הייתי בצנחנים, גיוס של אוגוסט 87 לחמנו במידון, נכנסנו כאלף צנחנים כדי להילחם בחיזבאללה. היינו בהיתקלויות, ירו עלינו הכל, וירינו בחזרה. ולחשוב שאתה בשעת קרב נלחם כמו רמבו, או כמו לוחם מהסרטים - תשכחו מזה, זה חלומות באספמיה. הלחימה נעשית כשאתה ילד בן 18, אתה לא יודע למה לצפות, אנחנו עוד היינו מוכנים בלחימה בלבנון, החיילים פה מאוד הופתעו ממה שנכנס לפה. נכנס לפה צבא מיומן שהתאמן המון שנים באירן, כל חייל הגיע עם טיל נ"ט, רימוני יד, עם קלצ'ניקובים, חלק הגיע עם דרגנוב שזה קלצ'ניקוב מוארך של צלפים, RPG - כל אחד הגיע לכאן עם חומרי הרס אדירים. והם הגיעו כשהם מצפים, בזמן שהי חיילים שלנו לא ציפו. החיילים שלנו, בעקבות כל הראיונות שאני עשיתי, וזה לא אחד, לא שתיים - עשרות, החיילים התעשתו, חלקם יצאו עם מחסנית ונשק, בקושי הספיקו לשים את האפוד. והחיילים נלחמו, כולם

עמדו בפרץ. עכשיו זה לעמוד מול כיתה של שלושה עד עשרה מחבלים מיומנים שבאו מתוך כוונה להרוג, ויוצאים חיילים פשוטים ותמימים כמו ילדים שכל המטרה שלהם רק לעצור את המתקפה, והם יורים לכל עבר, והם הצילו, הצילו את היישובים של כיסופים וסופה וניר יצחק, הצילו את היישוב שלנו. גם כיתות הכוונות שלנו שהן יצאו, חלקם יצאו עם אקדח, חלקם יצאו עם סוזוקי סוויפט, חלקם יצאו עם שלושה... אנשים יצאו רק עם נשק, בלי אפודים, שכפ"צים, לא מוכנים, שבת בבוקר, בקריאה מהרגע להרגע, והם הסתערו לבד על הכוחות האלה.

במקומות שאנחנו כבר היינו במוצאי שבת, ליד כמעט כל חייל היו עשרה עד עשרים הרוגים. וזה אומר שכל חייל שלנו, לפני שהוא נהרג או נפצע, הוא בעצמו הצליח להרוג בין חמישה לעשרה מחבלים. ויש גבול, מה שנקרא, אבל החיילים האלה הם גיבורי חיל אמיתיים. לצפות להיות רמבו בעיתים האלה זה חלומות באספ-מיה. עצם העובדה שאתה נוכח עם נשק, ואתה מגן על מדינה שלמה, על עיר שלמה, על יישוב, על קיבוץ, עצם העובדה שיצאת והסתערת ב-6 בבוקר, שאתה לא יודע מי נגד מי, לא קיבלת מודיעין, יצאת ומסרת את הנפש שלך ואתה עומד שמה, ואתה יורה לעבר האויב והצלחת להבריא את הפחדנים האלה - אתה גיבור חיל.

החיילים שלנו הם גיבורי חיל, שתדעו לכם. הם נלחמים כנגד כל הסיכויים, באפס תנאים, באפס מודיעין, עם מחדלים שהיו מפה ועד הודעה חדשה, רק עם לב אריה, והם יצאו, והלב הזה מחולק לשניים - צד אחד פחד אדיר, מצד שני הם יודעים שהם חייבים לעשות משהו והם לא יכולים שלא. היו חיילים שאני שאלתי אותם: אז למה יצאת מהמיגונית? לא היית חייב, אם שמעת יריות בחוץ ואם שמעת יריות בתוך הבסיס, למה יצאת? הוא אומר: לא יכולתי לא לצאת. הייתי חייב לצאת להגן, הייתי חייב לצאת להילחם. משהו בי אמר - צא להילחם. וחלקם יצאו ונלחמו בלי נעליים, חלקם יצאו ככה, עם מחסנית אחת. היו שמה ניסי ניסים, אבל החיילים שלנו גיבורי חיל והם הצליחו מעצם המעמד שלהם, מעצם המעמד שלהם כנגד חבורת הפחדנים האלה - הם הצליחו להבריא אותם ומנעו אסון כבד מאוד מאוד. אלמלא הגיבורים האלה שהיו שמה ועמדו ונלחמו ב-360 מעלות, שמגיעים אליהם ומכתרים אותם ויורים נ"טים מכל כיוון, ואני שמעתי את הראיונות האלה גם עם המפקדים שלהם, זה לא יאמן מה שקרה שמה. מעבר לזה שהיה להם סייעתא דשמיא גדולה מאוד, מעבר לזה שברור שהקדוש ברוך הוא היה שם, והצדיקים והמלאכים וזה ברור לגמרי, שהיה שמה כח רוחני אדיר - עצם העובדה שעומד שמה ילד, בן 18, באמצע בסיס, ויורה לכל עבר ומבריא, ומצליח להבריא ולפגוע ולהרוג חלק גדול מן המחבלים - זה גבורה שאין כדוגמתה.

חלק מהדברים אני הקלטתי, חלק מהדברים אני כתבתי אותם כסיפורים, לקחתי את השמות של כל החיילים - אנחנו ננציח את הגבורות של כולם! אם המדינה לא תעשה את זה - אני אעשה את זה. אצלנו פה, במושב ישע, אנחנו ננציח את מעשי הגבורות האלה שנעשו פה. אנחנו היינו הקו השני. הקו הראשון היה ניר עוז, כפר עזה, רעים, קיבוץ עין השלושה, נחל עוז, בארי - זה הקו הראשון. הקו השני זה היינו אנחנו - שבעה מושבים שנמצאים פה: ישע, עמיעוז, מבטחים, צוחר, אוהד, תלמי אליהו, שדה ניצן - שבעה מושבים. והגיבורים שלנו הצליחו לכתר את המושבים, והם יצאו עם כלום, עם אקדחים, הם יצאו עם סוזוקי סוויפט, נלחמו בהם כשהם רצים לעברם, והם היו על הגגות והם היו בצלפים - ואף אחד מהם לא נכנס לבתים ואף אחד לא עשה פה פוגרום ושבעה מושבים ניצלו.

גם הישובים כיסופים, גם הישובים סופה, גם הישובים של ניר יצחק - נמנע שמה אסון כבד בזכות חיילים בעלי תושייה, שיצאו והם פשוט הגיעו עם רוח קרב. הנשק שהיה להם היה עלוב, התחמושת שהייתה להם הייתה עלובה, יחסית נהרגו מעט חיילים והם הצליחו להבריח שמה מאות שניסו להיכנס לבסיסים ולקיבוצים ולהרוס אותם. אני לא יודע איזה נס היה כאן סביב המושבים שלנו, ששבעת המושבים ניצלו ואף אחד לא נכנס לפה.

אבל ההרוגים שהיו לנו, אפילו מיחידות כיתת הכוננות, וגם החיילים שהם היו עם נקיפות מצפון - אז אני אומר לכם: אל תהיו עם נקיפות מצפון! אתם הצלתם אותנו! עובדה, הצלתם אותנו! אפילו אם אתם הייתם יוצאים כדי לקחת אבנים ולזרוק עליהם, אתם הייתם מונעים את המתקפה הזאתי ואתם גיבורי חיל. ואתם צריכים לדעת, החלומות באספמיה של להיות עכשיו איזה רמבו שיוצא עכשיו עם מק"כ (מקלע כבד) ויורה ככה באוויר, מאיזה הליקופטר - זה תעזבו לסרטם של הוליווד. בפועל היה פה גיבור חיל שיוצא כנגד 20-10 פחדנים והצלחתם להבריח אותם ולחסל אותם, ואף אחד לא נכנס כאן לשבעת המושבים, ואף אחד לא הגיע, לאיפה שהיו חיילים - משמה נמנעה מתקפה. איפה שלא היו חיילים וצה"ל לא הצליח להגיע לשמה - נכנסו ושרפו וטבחו ועשו שואה.

אז אני רוצה להגיד לכל החיילים שלנו, גם אלה שנמצאים עכשיו בעזה, גם אלה שחוטפים נ"טים וגם אלה שזה.. אתם גיבורי חיל. אני שומע כאן מאנשים שיוצאים, איזה מעשי גבורות, אנשים נכנסים לתוך חדרים, נכנסים לתוך חדרי מדרגות, נכנסים לתוך מבנים, נכנסים לתוך פירים, ועם מצפון! הם מנסים לא לירות בתינוקות ולא לירות בילדים ולא לירות בנשים, אלא לחפש אך ורק את המחבלים. נכנסים לבתי ספר ועושים שמה כירורגיה, ואתה אומר להם: איפה? עדיין עם מוסר יהודי, מוסר אלוקי, כפי שכתוב בספר התורה שלנו. וזה דברים שאמנם יש על זה מחלוקת, אם הם היו צריכים לנהוג ככה או לא, אבל החיילים שלנו זה לא חיות. והם חיילים עם לב ענק והם מרחמים על אוכלוסייה בעזה יותר מאשר החמאס מרחם עליהם. ולא ראינו צבא כזה בעולם, לא ראינו חיילים כאלה בעולם. אלה יהודים לא דתיים ולא צריך להיות דתי בשביל להיות יהודי, יהודי הוא יהודי, הנשמה שלו היא חלק אלוקה ממעל. ויש לו כח מצד אחד של תעוזה, שברגע שהוא יוצא נגד האויב שלנו - הוא נראה כמו אריה. וכאשר הוא צריך ללחוץ על ההדק ולא להרוג תינוק - הוא כמו ילד, איש תם יושב אהלים. וזה מתקיים אך ורק לחיילי מדינת ישראל. אין צבא כזה בעולם.

לכל חיילי צבא הגנה לישראל - אתם גיבורי חיל! אתם אנשים ענקיים ואתם מצילים את המדינה שלנו. אני יושב פה כל לילה, שומע את הצרורות שלא מפסיקים, את התותחים, את השריון, את הטנקים והתותחים שנכנסים, את הזחלים שלהם, עם השחיקות שלהם. ואתם נמצאים שמה, בלב 1500 פירים שנמצאו עד עכשיו, קילומטרים על קילומטרים של מנהרות, ונבזות ורשעות שאין כדוגמתה, רק השטן ברא כזה דבר. ואתם נמצאים שמה עם לב ענק ואתם לא פוגעים במי שלא צריך לפגוע ופוגעים במי שכן צריך לפגוע. ואתם נפגעים במקום אוכלוסייה.

אתם גיבורי חיל ואריות, ויזכרו את הלוחמה הזאתי לדורי דורות, לדורי דורות יזכרו איזה אלופים אתם! כל אחד מכם זה אלוף בצה"ל. כל אחד ואחד מכם. שלא תעזו להיות עם נקיפות מצפון, שלא תעזו לחשוב שאתם פחדתם, שלא תעזו לחשוב: 'אבל אם אני הייתי עושה ככה ואם הייתי עושה ככה, ואם אני הייתי ער שעה קודם, ואם אני הייתי חושב על זה...' - אין לזה סוף. הייתה כאן מציאות. ובמציאות עמדתם כחומה

בצורה למול האויב, ניצחתם, אתם מנצחים ואתם תנצחו. וזה מעצם העובדה שיש לכם לב יהודי, זה הנשק שלכם.

ואתם צריכים לדעת את זה, חייל יהודי זה לא כמו חייל אחר. חייל יהודי נלחם בשם ה'. ואתם, שאף אחד מכם לא יהיה עם נקיפות מצפון! אנשים פה בכו וזה היה מיותר, אנשים פה הרגישו נקיפות מצפון וסיפרו כל הזמן 'אולי הייתי יכול להציל את החבר שלי'. מי שהיה צריך ללכת - הגיעה שעתו. מי שהיה צריך להיות הרוג מלכות - הוא הרוג מלכות.

יש לי חייל שסיפר שהוא היה **sleep walker**, היה הולך בשינה שלו. והוא נלחם, איכשהו הוא נלחם. והוא הרג בעצמו, יחד עם המפקד שלו שלושה-ארבעה. ועם הנשקים ועם הנסיבות שהוא עשה אותן - זו גבורה שאין כמוה. אין, זו גבורה שאין כמוה. אבל תראו מה זה כשבן אדם צריך לחיות: הוא קם בלילה והלך, כישן בשנתו, והחבר שלו חשב שהוא מחבל, וזה חבר מתוקתק שמספרים שאין מצב שאצלו קורה מעצור. פעמיים הוא נוקר - פעמיים היה לו מעצור! כשאתה בן החיים - אתה בן החיים, כשלמישהו נגזר למות - נגזר למות. זה לא יעזור. מי שצריך להיות הרוג מלכות - הרוג מלכות. והמפקד שלו, שהסתער בלא חת, ועודד את החיילים שלו באמצע קרב, הוא היה עסוק בללכת ולארגן את כל הכח עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם, ואמר: אנחנו בשביל זה נמצאים פה, אנחנו נצא ונילחם ונסתער. הוא חטף 2 כדורים בקסדה שלו, כמעט החריבו לו את כל הלבוש שלו, והוא חי ולוחם והוא והגדוד שנשארו כלוחמי חת, הצליחו להדוף מאות של מחבלים, שחשבו שמדובר כאן באיזה חיילים אני לא יודע מאיפה.

אתם גיבורי חיל ואתם נלחמים בשם השם ועם ישראל עומד מאחוריהם. כמות התפילות והתהילים והמלאכים והנשמות והרוגי המלכות שאיתכם - כולם איתכם. כל צבא השמיים נמצא איתכם ונותן לכם כח, אתם ממילא גיבורי חיל, אתם ממילא בעלי לב ארי, אתם החיילים של דוד המלך. וככאלה, בעזרת השם, אתם תנצחו. וזה ברור לגמרי, כי אתם נשמות טהורות! יהודי הוא לכתחילה נשמה טהורה, "אֱלֹקֵי נְשָׁמָה שְׁנַתָּה בִּי טְהוֹרָה הִיא. אֶתָּה בְּרָאָתָהּ, אֶתָּה יִצְרָתָהּ, אֶתָּה נִפְחָתָהּ בִּי וְאֶתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקִרְבִּי".

ולכן החיילים שלנו, חזקו ואמצו! לא לדמיין דמיונות של הוליווד. אי אפשר להיות בהוליווד, אי אפשר להילחם ככה, פשוט תהיו שמה בקרב, והשם יהיה איתכם והמלאכים איתכם, וכל עם ישראל נמצא איתכם ומתפללים עליכם יומם ולילה. מסביב לשעון ספרי תהילים, מסביב לשעון תיקוני זוהר, מסביב לשעון זוהר, מסביב לשעון לימודים, כל כך הרבה דאגה ואכפתיות. אתם נלחמים בשם כל ישראל ואתם גיבורי חיל ואתם תצליחו. "הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאֶנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד". הם ברכו ובסוּסִים ואנחנו בשם השם.

וכל אחד מחיילי צה"ל צריך לקבל עיטור של כבוד וצל"ש לאחר המלחמה הזאת. כי מה שכל אחד ואחד מהם עובר שמה, זה לא אנושי. אין בהוליווד תסריט כזה, אין תסריט כזה. של נוכלות של אנשים שיורים מתוך בתי ילדים, מתוך בתי תינוקות, מתוך בתי חולים. שיורדים כשהם ופסים ככה תינוק והם יורים לו ככה מאחורי הכתף שלו - לא ראינו נבזות ונוכלות כזאת. ועומד שמה יהודי, שבסופו של דבר מצליח לברור את הפסולת מן האוכל, ולהרוג את החמאסניק ולתת לכל שאר האנשים, שהם גם אויבים שלנו לכל דבר ועניין, לנדוד דרומה כדי לקבל סיוע, אוכל ולקבל תרופות. והוא מחפש בעיניים שלו רק את אלה שהם חמאסניקים בהכרח. מה שהחיילים מספרים, שהם מוצאים משגרים של רקטות, איפה? בתוך מסגדים, בתוך המחנות של אונר"א, של האו"ם, בתוך בתי ילדים, בתוך גני ילדים, בתוך מקום של תינוקות, מקום שיש בית ספר, כיתה, וכיתה ליד - מחסן תחמושת.

זה הפרצוף של הרוע, זה הפרצוף של השטן. ואנחנו נכנסים עם לב, ואנחנו נכנסים עם מצפון, כמו כאלה שמושגחים בהשגחה פרטית. שהקדוש ברוך הוא מראה לנו, כשאני חושב למה הצבא לא מכסח אותם? אני חושב שהקדוש ברוך הוא אומר: שבו בשקט, אני גם עושה עבודה בפינצטה, הצבא הוא המלבוש שלי, אני לא רוצה להרוס את מי שלא צריך להרוס. אני אהרוס את מי שצריך להרוס. והצבא הוא מלבוש. הצבא שלנו הוא צבא השמיים. כל אחד ואחד מהחיילים, אתם גיבורי חיל, אם הצבא לא יכתיר אתכם - העם יכתיר אתכם. אנחנו מכתירים אתכם, אני מכתיר אתכם.

יש אנשים שיודעים להעריך את העבודה שלכם. יש אנשים מקצוענים שיודעים להעריך מה שאתם עושים. ומה שאתם עושים - אין צבא בעולם שעושה אותו! אף צבא בעולם לא עושה את זה, לא היה ולא יהיה. לא רוסיה ולא ארה"ב ולא סין, אף צבא בעולם לא נוהג כמו הצבא שלנו. אף צבא בעולם! ואם אנחנו, בני אנוש, לא ניתן להם את הצל"ש - מי שיינתן להם את הצל"ש זה הקדוש ברוך הוא. הוא יעמיד כל חייל ויכתיר אותו כאלוף וכגיבור.

אז אני מבקש מכל החיילים שלנו - לא להריץ בראש 'מה יכולתי לעשות', לא להריץ בראש 'אני לא נלחמתי כמו ש...', לא להריץ בראש. מה שהיה היה. מכאן ואילך אנחנו מסתכלים קדימה. תילחמו כשאתם רואים לנגד עיניכם את עם ישראל. אתם נלחמים עם עם שלם, עם שלם עומד מאחוריכם, זה רוח שלמה וכולנו מגינים עליכם וכולנו אוהבים אתכם וכולנו שומרים עליכם. והתפילות שלנו יגנו עליכם לעד ולעולמי עולמים. זה לגבי סוגיית החיילים. אני לא רוצה לשמוע מהחיילים שום דבר, אתם לא חולים, אתם לא 'לא בסדר', אל תיכנסו לטראומות ולא לפוסט טראומות, יש כאלה שמסוגלים לשלוט בזה - ההיפך, אתם גיבורי חיל. תמשיכו, חזקו ואמצו, תעשו את מה שאתם צריכים לעשות. והשם בע"ה יצליח אתכם בכל מה שאתם עושים וינגוף את כל אויביכם לפניכם. ואתם תנצחו כי אתם נלחמים בשם השם, אתם לא מודעים לזה, בשם השם, בשם התורה, בשם העם היהודי ואחר כך בשם כל עם ישראל ואחר כך בשם ארץ ישראל. זה הדרך. אז אתם יצאתם להגן עלינו, אתם צבא השמיים עכשיו. זה אחד.

לגבי העניין של החטופים:

החטופים, אנחנו מחזקים את ידי המשפחות ואנחנו אומרים לכם כנ"ל: אנחנו מתפללים עליכם מאוד, החרטופים בפה שלנו שם שם שם, אנחנו מעדכנים כל הזמן את הרשימות. שידעו כל הורי החטופים, שיש מאות אלפים, אם לא מיליונים כבר בעם ישראל, שיודעים את השמות של ה-230 חטופים האלה בע"פ. והם מריצים אותם ומתפללים עליהם, ובע"ה, בע"ה, אנחנו נראה ניסים ונראה נפלאות והקדוש ברוך הוא איכשהו יציל אותם, אנחנו לא יודעים איך. אבל אנחנו מתפללים על זה. והקדוש ברוך הוא, 'הן אל כביר לא ימאס, לא ימאס בתפילתם של רבים'. לא ראינו כל כך מעטים שכל כך רבים מתפללים עליהם, עם שלם מאוחד 'כאיש אחד בלב אחד' מבקש להחזיר את התינוקות ואת הנשים שלנו הביתה ואת האנשים ואת הזקנים. ובעזרת השם ככה זה יהיה.

בבקשה תחזיקו מעמד. אל תפעילו לחץ מיותר. עם ישראל איתכם, כל מה שאנחנו נעשה - אנחנו נעשה בשבילכם. אנחנו יומם ולילה, גם לנו יש משפחה של חטופים שמה, יש לנו הילדים הג'ינג'ים המפורסמים זה שלנו, ואנחנו כואבים את הכאב הזה, וחושבים כל הלילה מה קורה שמה. אבל במקום להעסיק את עצמי - מה עושים לאמא, מה עושים לילדים, באיזה כלובים הם נמצאים - אנחנו עוד תהילים, עוד תהילים. אני מוצא את עצמי גומר עוד ספר ועוד ספר ועוד ספר. והקדוש ברוך הוא לוקח את התפילות האלה, ומהתפילות האלה הוא עושה ישועה.

אז שתדעו, מאמינים / לא מאמינים - זה ככה קורה. אנחנו מאמינים בני מאמינים, וישועה תצא לנו, תצא מפה ישועה גדולה. אנחנו מתפללים, בעזרת השם, בעזרת השם שכל החטופים יחזרו לשלום, בשלום, שלמים ובריאים, בגופם ובנפשם, ויתרחש נס והם ישוחררו, ואנחנו כולנו תפילה שזה יקרה בקרוב ממש, וזה לא יימרח. אז שתדעו: אנחנו אתכם, אנחנו נעטוף אתכם, ועד שלא נתבשר בשורות טובות אנחנו לא נעזוב אתכם. לגבי העניין של הפצועים:

לא לשכוח שיש המון, המון פצועים, לא מדברים על הפצועים. תדעו לכם שעל כל פצוע זה משפחה שלמה מושבתת, לפעמים זה פצועים בלי יד, בלי רגל, אנשים שנשרפו, אנשים שחטפו רסיסים כמעט בכל הגוף. לצערנו יהיה לנו הרבה נכי צה"ל שם. וגם כנ"ל אתם צריכים לדעת: אתם נמצאים בתוך משפחה שעוטפת אתכם, תעזור לכם, כל מה שאתם צריכים וכל מה שתזדקקו, לכל דבר, בין אם זה בתי חולים מיוחדים, בין אם זה מכשירים מיוחדים, בין אם זה טיפולים מיוחדים, יש כאן עם שלם שעומד מאחוריכם, עמותות שלמות, אתם לא צריכים להישען רק על ביטוח לאומי או רק על קופת חולים או כל דבר אחר. יש פה העם שלם שיעמוד ויתמוך בכם. אתם גיבורים, גיבורי חייל ולא נשכח לכם שאתם מסרתם את הגוף שלכם ואת הנשמה שלכם למען עם ישראל. אתם כבר נחשבים לקדושי עליון, אתם כבר נחשבים לחומת מגן שלנו. אז חזקו ואמצו וגם המשפחות, בעזרת השם אנחנו מאחלים לכולכם רפואה שלמה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. תהיו חזקים, תשמרו על הנפש, זה הכי חשוב, לשמור על הנפש. הגוף יבריא, היום יש המון שיטות, המון דרכים, המון צורות איך להבריא את הגוף. את הנפש - אתם צריכים לדעת שיש כאן עם שלם אתכם. אתם לא לבד. אני מבקש, אם יש פצוע שהוא נמצא לבד בבית החולים, או הורה של חטוף או הורה של חייל שנהרג והוא זקוק לעזרה - תגידו, אנחנו נשלח לכם גדודים שלמים של תמיכה, שיהיו אתכם כאן ויעזרו, בבירוקרטיה, בכסף, במכשירים, בתרופות, בלהסיע לחו"ל, בלעשות את הכול כדי לרפא ולאחות. ואני בטוח שאני לא היחיד. נמצאים פה מסביבנו עם שלם כדי לעטוף עם שלם פצוע. אנחנו נצא מזה, אנחנו נהיה גיבורים, אנחנו ננצח, אנחנו ניגאל, וזה ימשיך עד ביאת גואל צדק, ובעזרת השם כולנו נקבל את פני משיח בשורה הראשונה.

לגבי עניין של משפחות ההרוגים:

אנחנו נמצאים עם המשפחות, זה לא בדיוק אלף שלוש מאות הרוגים, זה אלף שלוש מאות גם משפחות הרוגים. זה משפחה שלמה שבורה. המשפחות האלה זקוקות לנו, כאן אני פונה למאזינים שלי, אבל זה משפחות שלמות שזה לא מספיק לבוא בשבעה ולהגיד 'מן השמים תנוחמו'. צריך להיות בקשר, אני מבקש ממש לאמץ את משפחות ההרוגים, ללכת ולראות מי מתקשר, מי קרוב לביתכם, למי אתם יכולים ללכת לפחות פעם בשבוע, לתת להם לדבר, לספר על יקיריהם, לתמוך בהם, לעטוף אותם. אין נחמה להורה של הרוג, אין נחמה, אין מילה שאתה יכול להגיד אותה, זה לא משנה מה יש לך בפה. אבא שאיבד את הילד שלו, אמא שאיבדה את הבן שלה, אישה שהתאלמנה הרגע, יתום שאיבד את אבא שלו - אין להם מנחם. אי אפשר לנחם אותם. הוא איבד, זה לא יעזור, הוא צריך גוף לחבק אותו. הדבר היחיד שנותן נחמה זה נוכחות, זה חברות, זה לעטוף אותם בחברה, זה לא להשאיר אותם לבד. השבעה מלאה, אנשים באים. בשלושים יום מלא, אנשים באים. באזכרות מלא, אנשים באים. אחר כך נותר וואקום.

אני מבקש מהקהל ששומע לעשות רשימה ולשמוע על המשפחות עצמן ולהיות איתן בקשר. כל הזמן להיות איתן בקשר. שישי שבת להגיד שבת שלום, לשאול אם צריכים, לבוא לשנות איתם כוס קפה, להזמין אותם לכל מיני אירועים. אנחנו בעזרת השם, לפחות לכל מה שנמצא באיזור שלנו, הזמנו כבר שני ספרי תורה, הם

נמצאים בכתיבה עכשיו, בעזרת השם, תוך כדי, מזמן הלחימה אנחנו כבר הזמנו אותם, אחד לכבוד ההרוגים, אנחנו נזמין את כל המשפחות שיכתבו אות את. כל אות, הרי משלימים בסוף, בסוף הספר תורה משלימים את האותיות, אנחנו מזמינים כל אבא, כל אח, לבוא להשלים את האותיות של ההרוג שלהם. ואנחנו נעשה ספר תורה אחד כאחדות לכל עם ישראל, שהשם יברך אותנו באחדות.

אבל זה חשוב מאוד, את החיילים, החטופים והפצועים וההרוגים ובני משפחותיהם חשוב לעטוף אותם. החשיבות הכי גדולה עכשיו זה לחבק ולתמוך ולהיות נוכח ולתת אוזן קשבת. לא צריך להיות פסיכולוג או פסיכיאטר כי לא צריך לענות. צריך לשמוע. צריך לשמוע את הכאב, ולחבק. אני כששואלים אותי איפה הקדוש ברוך הוא היה בהתקפה, וצועקים: 'ככה, זה תורה וזה שכרה?' וכל מיני דברים כאלה - אני בוכה ביחד איתם. ואני מחבק אותם. אני לא מעיז לענות. אין מה לענות. זה רק השם יענה. אנחנו רק מחבקים. אנחנו נמצאים איתם ואנחנו בוכים איתם. וזה מה שצריך לעשות.

אבל צריך לדעת, לכל משפחות החיילים, החטופים, הפצועים וההרוגים, אתם נמצאים בתוך משפחת עם ישראל. זה לא שבט. זה גם אפילו לא עם, זה משפחה אחת גדולה. והמשפחה הזאת תחבק אתכם ותעטוף אותכם, ואנחנו לא ניתן לכם לקמול. אנחנו נמצאים פה עם החקלאים, והחקלאים פה נמצאים ב **down** רציני, אנחנו מנסים להרים אותם עם מתנדבים, אנחנו נשיג להם תרומות, אנחנו נרים אותם, מאות אלפי שקלים אם לא מיליונים הלכו. הם רוצים לשתול, זה זמן של לשתול, הם לא יודעים אם לשתול או לא לש-תול. אין תאילנדים, כולם ברחו לתאילנד. ואנחנו צריכים לחזק, להרים טלפון לכל מישהו ולהגיד לו: אני פה, אני אעזור לך, אני מוכן לבוא פעם בשבוע, אני אתרום פה, אני אתרום שם. וזה כל כך חשוב. כל סוג של תרומה. ועכשיו זה חסד בגופו - לבוא ולעזור לקטוף, לבוא ולנסות להציל את השטח, לבוא ולעודד את החקלאים ולהגיד להם: תמשיך, תשתול, תרים, והקדוש ברוך הוא בעזרת השם יעשה יבול פי עשרים, פי מיליון. 'והריקותי לכם ברכה עד בלי די'.

אסור לנו לתת להם להרוג לנו את האנשים בפועל, להרוג אחר כך את המשפחות, להרוג לנו את המשפחות של הפצועים, להרוג לנו את החקלאים, להרוג לנו את הכלכלה, אנחנו לא יכולים לתת להם את זה. הם לא יכולים להיכנס כמו בני עוולה, כמו שדים, כמו שדים, מלאכי חבלה, ולהרוס לנו מדינה שלמה. אנחנו לא ניתן להם. במותם ציוו לנו את החיים. תשאלו כל חטוף, תשאלו כל פצוע - מה אתה מציע לעם ישראל? הוא יגיד לך: תהיה חזק. תהיה חזק. שיהיה לי לאן לחזור, שיהיה לי למה להשתקם.

לגבי העניין של ההרוגים, כל ההרוגים שלנו הם הרוגי מלכות, וזה אומר שהם אנשים קדושים. יש סוד בדבר מאוד, שבמהלך מסע הגלגולים, אחרי הריפוי של רמ"ח איברים ושס"ה גידים, צריך ליחד את הכל למטרה מאוד נעלה. ולמות על קידוש השם זה להיקרא קדוש. זה כמו חסד שהוא חסד חינם, חסד של אמת, כמו דבר שאין לו תמורה. אדם לא עושה אותו בשביל תמורה. כתוב שחסד של אמת שיש לנו פה עלי אדמות זה שאנחנו מלווים את המת, כי הוא לא יכול להחזיר לך שום דבר, אתה לא יכול לחשבן לו. אז ככה - מי שמת על קידוש השם הוא חסד גמור על עם ישראל. הוא הלך כפרה על כל עם ישראל. זה בן אדם אחד שהציל עם שלם. ההרוגים האלה, אתם צריכים לדעת, הם אלה שעשו לנו את האחדות שעכשיו אנחנו נהנים ממנה. מישהו זוכר את המילה רפורמה? מישהו זוכר עכשיו את המילה פסקת ההתגברות? מישהו זוכר את העלובים שמצביעים, שעדיין מפגינים עם דגלי פלשתין? מישהו זוכר אותם? זה מיעוט טפל ששייך לערב רב וגם הוא יתבער מן העולם.

רוב העם קדוש. רוב העם טהור. והרוגי מלכות לא מתו לשווא, הם מתו כדי לעשות לנו אחדות. זה אנשים שמהשמים הזדמנו, הנשמות שלהם היו מששת ימי בראשית, להגיד: אנחנו מתים בעת הזאת כדי לאחד את עם ישראל. זה המחיר של האחדות. והם גשר של אור על כל הקרעים. כל מה ששוסע, כל מה שניפרד, כל מה שנקרע, הגידים, הצינורות אור כדי לאחות את כל הקרעים היו ה 1300 ההרוגים האלה. נקווה שזה יסתפק בזה וזה ייגמר בזה. אבל כל מי שנהרג, לא רק סתם נהרג על קידוש השם, הוא נהרג על אחדות עם ישראל. הוא לא נהרג מה שנקרא על הגדר, הוא לא נהרג מרשלנות של צה"ל. הם נהרגו, אתם צריכים לדעת, 'אליך הורגנו כל היום' - הם נהרגו כדי לעשות אחדות בעם ישראל. זה נשמות מיוחדות שנבחרו ורצו למות כדי לאחד את עם ישראל.

לנו יש מחויבות להמשיך את האחדות הזאתי. אני חושש כל כך כל כך מהיום שלמחרת. אני מקווה מאוד שלא יהיה יום למחרת שזה לא יהיה סבב, ושכבר הגואל יבוא. ושנחנו נקבל את הגאולה ונתבגר ותהיה קפיצה בתודעה. כדי ש 1300 לא יהיו הרוגים סתם. לא שמנו 1300 אנשים בארונות סתם. לא סתם אנשים שנחטו, נשרפו, נטבחו, פשטו את עורם, פשטו את בשרם, פשטו את איברייהם הפנימיים בשביל אחדות עם ישראל. לא ייתכן שזה יהיה לשווא.

אני מקווה מאוד שהעם לא יחזור לכדורגל, למועדונים בתל אביב, לסמים, לזנות, לזריקת כיסאות פלסטיק בבריכה, לריב על שוקולד במטוס, ובטח לא לפלגנות של הפוליטיקה המיותרת הזאת. אין לך משטר יותר גרוע ממשטר של דמוקרטיה, זה המשטר הכי גרוע בעולם מכל כך הרבה סיבות. מכל כך הרבה סיבות. והיום אנחנו רואים את ההפסדים שלו ואת הצרות שלו.

כולם - צריך אותם, הדעות של כולם חשובות, אנחנו מאזנים אחד את השני. אפשר לגבש דעה גם ל 120 חברי כנסת ולעשות דעה שיוצאת כאיש אחד בלב אחד, בתנאי שאתם מחליטים שאנחנו לא מפלגות. אנחנו כנסת. אי אפשר להגיד כנסת - מפלגות. אי אפשר. זה תרתי דסתרי. כנסת זה כנסת. מפלגות זה מפלגות. וצריך להפסיק עם זה כבר. והתשקורת האומללה הזאתי שממומנת על ידי אנשים שהם חלקם נאצים, ששייכים לערב רב. אתם נותנים את ידיכם לשיסוי חברתי. תיקחו בחשבון - ההיסטוריה תשפוט אתכם. כל שדר, שייקח בחשבון: ההיסטוריה תשפוט אתכם. היא תשפוט את הפוליטיקאים ותשפוט את המפגינים, זה לא משנה מאיזה צד, בין אם זה מהצד של החרדים, בין אם זה מסאטמר שמפגינים עם פֶרֶס שזה פלא גדול, אני לא יודע מה זה הדבר הזה בכלל, וצריך להוקיע את זה. זה כמו ערב רב, והערב רב שמפגיין.

אנחנו עם אחד, אנחנו כאיש אחד בלב אחד. במשפחה אין בוגדים. במשפחה אח לא מוכר את. האח האחרון שהרג את אח שלו והביא חורבן לעולם זה היה קין שהרג את אח שלו. מספיק עם זה. זהו.

לגבי יהודי התפוצות:

הגאולה קרובה. אתם צריכים לדעת - אנחנו, כל הזמן צועקים משיחיסטים ודברים כאלה. אנחנו לא משיחיי-סטים. אנחנו גם לא קיצוניים. אנחנו אנשי אמת. אנחנו אלה שמתריעים, אנחנו אלה שהודענו. תפתחו את ההרצאות שלי ב 33 השנים האחרונות, תראו על מה הרציתי, תראו מה מתבקש מאיתנו, מה התורה שלנו מדברת - משיחיות? מיסיונריות? אנחנו עושים מסעות צלב? אנחנו עושים מוג'האדין? תגידו לי, האם אנחנו נזירים בודהיסטים ששורפים את עצמם? האם אנחנו שותים ממימי הגנגס באמצעות גולגלות? תראו לי עוד

תורה נאורה כמונו, שמה מבקשת? ואהבת לרעך כמוך? לא תרצח? לא תגנוב? לא תנאף? לא תענה ברעך עד שקר? לא תחמוד? זה מה שאנחנו מבקשים? בשביל זה אני חשוק? אנחנו חשוקים? איזה תורה מדברת 'ואהבת לרעך כמוך', כמוך ממש? איזה תורה אומרת לך להיות אדם קדוש שדואג לחברה? שיהיה לך הרגש הזולת, שרוח הקודש שלך יהיה כדי לעטוף את העם שלך? איזה דת מבקשת מיחיד להיות עם?

אנחנו לא צריכים להתבייש בזה. אבל הגיע זמן גאולתנו, וזמן גאולתנו זה אומר ארץ ישראל ליהודים. וזה אומר שיהודי התפוצות צריכים לחזור. זה היה שקוף, אני אמרתי, תשאלו את כל התלמידים, ותראו את כל ההרצאות שהיו במיוחד בספירת העומר. אני הייתי בטוח שההתקפה הזאת תהיה בפסח. להערכתך היא היתה אמורה לצאת בפסח אבל זה לא יצא להם. איכשהו זה נדחה, וזה מותק. וזה הגיע לעכשיו. אבל כשאתם הייתם אצלי בסוכה אני אמרתי לכם אל תסעו מכביש 232. תחשבו, זה לא נראה לכם מוזר, שאתם נמצאים אצלי בסוכה, ואנחנו שמחים ורוקדים ושרים והכל נראה בסדר, וכל הזמן אומרים לנו: חמאס מורתע, חמאס מורתע, הכל בסדר, תסתובבו. ואני אומר לכם: אל תסתובבו ב 232.

ואני אומר לכם יהיה גל של אנטישמיות שיביא את כל יהדות העולם לפה, אז אמרתי שיהיה גל של אנטישמי מיות לא אליים. אתם זוכרים? לא אליים. יהיה, כל המסעות רחוב האלה בינתיים זה לא אליים. יש פה מכות, פה מכות, אבל זה לא שמד, זה לא כמו שהיה בגרמניה בליל הבדולח, לא מוציאים עדיין יהודים להורג ברחוב. אבל כן יש גל אנטישמיות, ואנחנו אמרנו את זה, אמרתי את זה לפני חודש, אמרתי את זה לפני חצי שנה, אמרתי את זה לפני שנה וחצי. וזה 'טוב חכם מנביא'. יש לנו סיבה ומסובב, יש לנו מציאות שבה... יהודי יש לו בית. אתה האור וארץ ישראל היא הכלי. אתה צריך להיות בבית שלך. אין לך מה לעשות בסיר הבשר בארצות הברית. זאת אם ריקה. לונדון לא מחכה לי, הטלוויזיה שם לא יותר גדולה. אין לכם מה לעשות בחו"ל. אין לכם. לא ברור למה העם היהודי שיש לו ארץ צריך להימצא בחו"ל, לא ברור למה אנחנו 18 מיליון ואנחנו רק 6 מיליון פה בארץ ישראל וכל השאר בחו"ל. לא ברור. העם היחידי שעוזב את המולדת שלו. למה? למה? הדבר היחידי שאני יכול להגיד זה שאולי יש עדיין קצת גזירת גלות, אבל זהו. עכשיו הגיע זמן הגאולה. אתם חייבים לחזור לארץ ישראל. חייבים לחזור לארץ ישראל כי אתם אור, לכלי שנקרא ארץ ישראל. אין לכם מה לעשות שם. אתם לא תקשיבו - גלי האנטישמיות יהיו מאוד חזקים. מאוד חזקים. ויעלו אותכם בכוח לתוך המטוסים. כשם שבגרמניה העלו בכוח לרכבות, יעלו אותכם בכוח כדי להגיע לפה, וזה מתוך רחמים גדולים. תעשו טובה לעולם, תקדימו תרופה למכה, תעלו אתם ומשפחותיכם דחוף לארץ ישראל. תעלו, אנחנו קוראים לכם. תקלטו מה קורה בעולם: באוסטרליה, בארצות הברית, בלונדון, בצרפת, בכל המקומות שכביכול הם נאורים - איך נותנים לאירגוני טרור מוצהרים לעשות עכשיו תהלוכה בשם חמאס ולטבוח ביהודים ולהרביץ להם ולזרוק עליהם אבנים ולתת מכות לאנשים ולסמן בדיוק אותם מראות שראינו בשואה? אתם לא לומדים מן ההיסטוריה? בבקשה תחזרו לארץ לפני שיהיה מאוחר מדי.

ולא תגידו, אני לא רוצה עוד פעם להיות פה ולהגיד לכם: אמרתי לכם. 'חכם עיניו בראשו'. בבקשה, אני מבקש מכל יהדות התפוצות להגיע לכאן לארץ. אין לכם מה לעשות בחו"ל. אין לכם מה לעשות שמה. מת-פרנסים פה, ברכה פה, הישוב היהודי פה, אנחנו עוד מעט מקימים בית מקדש, זה יהיה פה. שחם ושלום לא ייסגרו השערים ותמצאו את עצמכם בפוגרום בחוץ. ואל תגידו: אהההה. אל תגידו את זה!!! אל תגידו את זה!!! אמרו את זה בגרמניה, אמרו את זה בגירוש ספרד, אמרו את זה בהרוגי ביתר, אמרו את זה במצרים, ואמרו את זה בקהילת יורק באנגליה במאה ה 11. ועכשיו לא להגיד את זה, לא להגיד את זה, בבקשה לא להגיד את זה. לא להגיד: אה. תעלו לארץ אין לכם מה לעשות שמה. זאת קריאה אחרונה, בבקשה תעלו

לארץ זה לא עוד סבב, זה לא ייגמר. אנשים אומרים: הנה הנה זה נגמר. זה לא נגמר. חיזבאללה יעשו טעות, הם ייגררו למלחמה, פרס יעשו טעות - הם ייגררו למלחמה. אין מה לעשות, זאת נבואה, ילקוט שמעוני: מלך פרס מתגרה במלך ערבי (של ערב הסעודית) והוא הולך ומבקש עצה מארם (ארצות הברית), ומתרגשת מלחמה גדולה בעולם, ויהדות הארץ אומרת: 'אנא נבוא ונלך אנא נבוא ונלך'.

ניסים יש בארץ ישראל. פלאות יש בארץ ישראל. בחו"ל אני לא מבטיח. אנחנו נישאר פה - אנחנו נהיה מוגנים. הארץ מגנה על עצמה. הארץ מגנה על תושביה. אני מבקש מיהדות התפוצות להגיע לארץ. אין לכם מה לעשות בארצות הברית, אתם מתבוללים, אתם מאבדים את הזהות שלכם, אתם נעשים כאחד העמים, אתם חוטאים לזהות שלכם. ויהודי אף על פי שחוטא - יהודי הוא. ולא יעזור לך, 'אם תשים בשמים קנך משם אורידך'. אתם צריכים לדעת, לא יתנו לנו. לא יתנו לכם ללכת לאיבוד. אתם צריכים להיות פה, ולכן חשוב מאוד לחזור לארץ ישראל. לאט לאט.

אם אתם תחזרו לארץ ישראל - אל תתחילו לעשות חישובים 'אבל אין בתים'. יש פה עיר בה"דים שהצליחו להקים אותה בתוך שנתיים. כשרוצים ויש כסף יכולים להביא אנשים מסרילנקה, מסין, אני לא יודע מאיפה יביאו אותם, אבל הם יבנו לכם פה סינגפור בתוך שנה. **If there's a will - there's a way**. אני אומר את זה באנגלית בכוונה: **if there's a will - there's a way**. אז כשרוצים - יהיה פה הכל. ויש פה את כל המשאבים. תבואו. אנחנו נהיה כל כך הרבה יותר טובים ביחד. כל כך הרבה ברכה תבוא ביחד, כי הקדוש ברוך הוא כבר רוצה את כל הילדים שלו בחזרה פה בארץ ישראל. אין לכם מה לעשות בחו"ל שמה, אתם מתבוללים, הבנות שלכם כבר מאבדות שמה את הזהות שלהן והן מתחתנות עם גויים. זה הורס לנו את היהדות, אתם הורסים את השרשרת, ואין לכם זכות להרוס את השרשרת היהודית שנמשכת כבר 3300 שנה. מחובתכם עכשיו לעלות לארץ במהרה, אתם והילדים שלכם וסבא וסבתא וכולם. ואתם תמצאו פה מקום. אפשר לגור גם בקרוואנים כמו שאני גרתי בקרוואנים. אפשר לגור כאן במעברות כמוש אני גרתי במעברות, ואפשר אחר כך לעשות כאן, יהיה לנו כאן את הבתים הכי יפים בעולם. אפשר לעשות בתים ירושלמים בכל מקום. ארץ ישראל תתפשט על כל כדור הארץ, וירושלים תתפשט על כל ארץ ישראל, כך שכל אחד יוכל לגור בירושלים. אין לכם מה לעשות בחו"ל, אתם הולכים שם לאיבוד. אתם מאבדים את זה. אתם מאבדים. אתם חוגגים חנוכה עם כריסמס. אתם מתבוללים. כבר הנכדים לא יודעים עברית, והקדוש ברוך הוא לא רוצה את זה. אתם צריכים לדעת שזאת הסיבה שהוא מרגש את כל העולם, זה הסיבה שכל העולם עכשיו מתרגש עלי-כם, כי אתם הולכים לאיבוד, והוא לא רוצה שהילדים שלו ילכו לאיבוד. ואתם לא יכולים להגיד: 'טוב, נו, אז הנכד שלי, והנין של הנכד הוא כבר לא ישים מזוזה, והוא כבר לא יעשה ברית, והוא יתחתן עם איזו מישהי, ואוטוטו הוא יהיה אמריקאי'. לא. הקדוש ברוך הוא לא ייתן לזה, תשכחו מזה.

זה לא תורה שלי או של אבא שלי. זה תורת השם. הוא לא ייתן לזה, חברים - הוא לא ייתן לזה, הוא לא ייתן לזה. אתם תראו את האירועים הבאים איך הם מתרגשים עליכם מאוד מאוד מאוד. לא שאני מאחל את זה, חס ושלום, אני רק מזהיר מפני זה. זה הולך לקרות. זה הולך לקרות. תתכוננו. הוא לא רוצה שנאבד את עצמנו בגלות - כבר איבדנו את עצמנו. דור שני שלישי שנמצא שמה כבר לא יודע עברית, הוא לא יודע מה זה יהדות, הוא נמצא ב **public school**, חלקם כבר נמצאים באוניברסיטאות. הוא זוכר שהיה לו סבא דובר עברית, הוא זוכר משהו, אבל הוא לא בטוח. כבר לא יודע אם זה דרך אמא, דרך אבא, הוא לא זוכר אם הוא יהודי בכלל, הוא לא יודע מה היחס. אתם לא מבינים איזה שיחות טלפון אני מקבל. תשאלו אותם, אתם

כבר מכירים, אתם לא צריכים לשמוע את העדות הזאת ממני, תשאלו אותם. יש לכם, אני מניח, משפחות שם. אתם יודעים שהם הלכו שמה לאיבוד. נהיו אמריקאים לכל דבר ועניין, או אנגלים או אוסטרלים. ברחו לנו זילנד שיהיה להם שקט. ליהודי לא יהיה שקט. ליהודי יש תפקיד. יהודי לא נולד כדי לברוח לנו זילנד. יהודי נולד כדי להיות אור לעולם.

אז אני מבקש, תקבלו אחריות, תתבגרו, תעלו לכאן לארץ ישראל. תתגברו, תעלו לארץ ישראל, תתפסו את המשפחות שלכם ותצילו את עצמכם, בטרם יהיה מאוחר. תבואו לפה, אנחנו נבנה לכם בתים, עם השיניים נבנה לכם בתים, אנחנו נתחלק איתכם בתוך הבתים שלנו, תבואו לארץ ישראל. אין לכם מה לעשות שם יותר. אתם בסכנה.

כל החמש קבוצות שאני ציינתי עכשיו, החיילים, החטופים, הפצועים, ההרוגים, ויהודי התפוצות - זה אחריות שלנו כעם להתפלל עליהם ולחבק אותם. אנחנו צריכים להתפלל על כל חמשת הקבוצות האלה: על החיילים, על החטופים, הפצועים, ההרוגים, ויהודי התפוצות. כתבתי לכם את זה, יש לכם את זה אצלי בקבוצה של הטלגרם. בשם של השידור מופיעות שם חמשת הקבוצות האלה. אני מבקש להתפלל על כל אלה. ואני מבקש שכל מי שזקוק לעזרה, תדעו גם לבקש עזרה, זה חשוב. אנחנו לא יכולים לנחש. אנחנו יש לנו טלפונים פתוחים, יש לנו ערוצי טלגרם, יש לנו אלפי תלמידים, כולם פתוחים לשמוע, הם פונים אלי: 'הרב, יש את זה, הרב יש את זה, זה עוד לא עשו הלוויה, זה יש לו הלוויה באחת בלילה'. אנחנו נצטרך לדאוג ליתומים, נצטרך לדאוג להם לתפילין ולהיות בבר מצוה שלהם, אנחנו נצטרך להיות בחתונות של אלה שאין להם יותר משפחות, כמו ילדה בת 17 - נשארה לבד, כל המשפחה שלה נהרגה. היא תתחתן, מישהו יצטרך לאמץ אותה, מישהו יצטרך להיות אצלה בחתונה, כל המשפחה שלה נמחקה פה. אז אנחנו נהיה בחתונה שלך, אנחנו נדאג לך, אנחנו נעשה לך הכנסת כלה, את תתחתי ואת תקימי עולם חדש. אנחנו נהיה כאן בשבילך. אני רק מבקש: תפנו אלינו, תדברו, תדברו.

אני מבקש מהתלמידים ובכלל מכל עם ישראל - תהיו ערניים, תשיגו טלפונים, תשאלו, תרימו טלפון: 'שלום, קוראים לי אריק נוח, אני שמעתי שיש לך את ההרוג, אני גר בישע אתה גר בחולון, אתה זקוק למשהו? אני יודע שנהרג לכם, אולי אתה רוצה לדבר? אני בן אדם זר אבל אני לא זר, אנחנו שנינו ביחד עמדנו ביחד על הר סיני לפני 3300 שנה, אתה יכול לדבר איתי, יש לי לב כמוך, כואב לי כמוך, איבדתי כמוך, דבר איתי, אנחנו יכולים לעזור, אולי תבוא אליי לכוס קפה? אני מוכן לבוא אליך לכוס קפה, בוא נלך לטיול על חוף הים, בוא תדבר. ואם הוא יגיד לך: לא לא לא תודה רבה לא, אני לא מכיר, אני לא יודע מה אתה רוצה וזה - אין בעיה. שבוע אחר כך: שלום אני אריק נוח, אני מישע אתה גר בחולון, נהרג לך ילד, שבוע שעבר התקשרתי, לא רצית, אני רוצה לדבר איתך, אני רוצה שאתה תדבר, אני רוצה לשמוע אותך, אני רוצה לבוא אליכם, אני רוצה לראות אותך, אני רוצה לנחם אותך, רק חיבוק ואני הולך. ואחרי עוד שבוע אותו דבר, ועוד שבוע אותו דבר. ואז הם יבינו שיש להם חברי אמת, ואז הם יבינו שיש כאן עם שלם שתומך בעם שלם. אנחנו לא יכולים להגיד "לי זה לא קרה", "לי זה לא קרה, מה לי ולזה?" לא. לא לנתק.

אני צם כל יום, אני צם כל יום צום יום, אסור לי להגיד את זה אבל אני אומר לכם, מטעם השתתפות בצער הציבור, לחשוב כרגע איפה נמצאים משפחות של החטופים, הם אוכלים? אני לא מדבר על החטופים, אני מדבר על המשפחות שלהם. על הפצועים, על אלה שנמצאים בשבעה, על אלה שנמצאי בחודש, אז אני יכול לשבת בבית ולאכול? אני לא מסוגל, אני לא מסוגל. הושט שלי לא נפתחת. אז אני לא אומר לכם לעשות את זה, אני אומר את זה על ההרגשה האישית שלי. אבל אנחנו לפחות, תרים טלפון, תבקש להגיע, תבקש

לתמוך, תבקש לחבק. אתם צריכים משהו? מה שאתם רוצים אנחנו ניתן, אתם צריכים משהו לבר מצוה, לילד, אני לא יודע מה, אתם בסדר? אתם רוצים להתפנות? אתם רוצים ללכת לבית מלון? אתם רוצים משהו שיתמוך בכם? אתם כולכם בסדר? אולי מישהו זקוק לשיחה? אולי מישהו נמצא בפוסט טראומה? אנחנו נבוא, נתמוך, נשוחח, נגן עליכם.

ללכת לבתי חולים זה חשוב מאוד, ללכת לבקר את הפצועים ולהזכיר להם שהם גיבורי חייל, ולהזכיר להם, הוא אומנם פצוע, אבל הוא הדף הרבה מאוד, הוא הדף הרבה מאוד מלאכי חבלה. כל פצוע זה קיר שהדף והדף והדף עד שהוא נפצע. כל הרוג זה בן אדם שהרג לפחות איתו עשרה, עשרה לפחות, ובזכותם אנחנו חיים. אלה הגיבורים שלנו, ומחובתנו לחבק אותם, ולאמץ אותם ולאהוב אותם ולהיות שם בשבילם, ולהיות איתם בשותפות גורל, ומה שהם צריכים אנחנו נהיה. ונלווה אותם בבריתות, ובבר מצוות, ובחתונות שלהם ולא נשכח אותם, בשום פנים ואופן.

עלינו להיות כאיש אחד בלב אחד, זה הכוח שלנו. נכון שופכים ים של תהילים, נכון לומדים מסביב לשעון, אני רואה מלא חסד, וכל זמן אני מסתובב: "אבל חסר לי משהו, אבל חסר לי משהו, אבל חסר לי משהו, חסר לי האחדות שלנו". אחדות צריכה לסגור על כל השורות, כל חייל צריך שיהיה לו שריון רוחני של האחדות שלנו. וזה אומר בראש ובראשונה, קודם כל סור מרע. סור מרע אומר להפסיק לדבר לשון הרע, להפסיק לדבר על פוליטיקה, להפסיק לדבר על היום שאחרי שרוצים לראות מי אשם במחדל, ולהפסיק לכעוס. אנחנו חושבים שכעס זה לגיטימי אז הם כועסים. כעס זה לא לגיטימי! אתה שורף אותך ועוד כמה איתך. להוריד את הראש, להתאחד, להגיד אני אוהב את עם ישראל. להגיד 'אני אוהב'. לקום בבוקר להגיד: 'אני אוהב את עם ישראל, זה העם שלי, אנחנו כאיש אחד בלב אחד', להגיד את זה בפה, זה כבר יצור את הרקמה האורית שתעטוף את כולנו. וזה כל כך חשוב להגיד 'אני אוהב את עם ישראל, זה העם שלי, אני אוהב אותו, זה עם ענק'. אני שומע אנשים שמזלזלים ומדברים בשאט נפש על הישראלי המכוער. הישראלי המכוער הזה, תראו איך הוא מתנהג בשדה הקרב, הישראלי המכוער הזה שולח טונות על גבי טונות של ציוד, אנחנו כבר לא מכילים את זה. הבית שלי נראה כמו מאגרה של אני לא יודע מה. אני הולך לחיילים והם אומרים לי: 'הרב, מספיק יש לנו ים של אוכל, ים של ממתקים, אנחנו לא מכילים את זה כבר'. שולחים תחתונים וגרביים ונעליים ומה לא? יש להם הכל, ספרי תהילים, וציציות ותפילין, לא חסר כלום, העם שלח את הכל, הוציא את הלב שלו - ושלח אותו לעם ישראל.

אנחנו צריכים לשמור על זה ולשלוח את האהבה שלנו ואת האחדות שלנו. הם מרגישים את זה, תדעו לכם, החיילים חוזרים, אני לא יודע כל כך מה עובר עליהם, אבל הם אומרים: 'אנחנו מרגישים את התפילות, אנחנו מרגישים את האחדות, בבקשה תמשיכו'. אז אני מעודד אתכם, כל הזמן לדבר על אהבת ישראל ולדבר בזכות עם ישראל. זה לא זמן לקטרג. זה לא זמן לחפש אשמים.

אחר כך יהיו כלבי זאב, תנים וצבועים שזה תפקיד שלהם, הם נולדו כנשמות מלוכלכות כדי לעשות את זה. אסור לנו כיהודים להתעסק עם זה. אנחנו כיהודים צריכים עכשיו להתחבק. אנחנו פצועים, הלב שלנו מדמם. צריך עכשיו להתחבק, חזק, לא להשאיר טיפה.

כתוב על חטא העגל שהשטן ריקד ביניהם. מה זה ריקד ביניהם? היה רווח בניהם, ברווח הוא ריקד. לא לתת רווח. עכשיו לא לעשות שום רווח, עכשיו לסגור את הכל חזק חזק! חזק! חזק! ולעשות חגורה שהיא תהיה חגורת

עור שהיא תפיץ עד שהחילים ירגישו כוח לא אנושי. אנחנו צריכים לתת להם תנופה נפשית ותנופה רוחנית, שכל חייל יוכל לתת אגרוף בבניין ולהפיל אותו. וזה אפשרי.

אנחנו צריכים לשמור עליהם מאוד מכל משמר. תבינו, אני פה בבית שלי שלושה קילומטר אווירי מהגבול. אני שומע צרורות, מלחמה לכל דבר ועניין, פיצוצים מאין כמוהם, לא נשמע כדבר הזה. זה שדה קרב, אני חנו חוטפים מטחים חופשי פה, אין לנו כיפת ברזל, אנחנו בידיים של הקדוש ברוך הוא. אתם הכיפת ברזל שלנו. ואנחנו חיים בזכות האחדות של עם ישראל, אנחנו חיים בזכות התפילות, אנחנו חיים בזכות התורה, חיים בזכות החסדים, חיים בזכות האהבה. והחילים זקוקים לנו מאוד מאוד. 'בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך' - להגן עליהם, לשמור עליהם, לתת להם את כל צורכיהם, לקחת אותם בטרמפים, לעשות בשבילם בחינם. הם הולכים, נותנים את הגוף, אתם רואים חייל נוסע בטרמפ - אתם יודעים מה הוא עושה? הוא הולך לתת את הגוף שלו, הוא בא לתת את הגוף שלו בחזית. כזה בן אדם צריך לקחת אותו עם לימוזינה. ואנחנו מחויבים לזה, וכל הציבור החרדי מחויב לזה. אין ספק שאנחנו צריכים 'אם אין קמח אין תורה - אם אין תורה אין קמח', אבל מכוון שאנחנו, החברה שלנו יושבים בישיבות ממוזגות, מחובה עליהם 'לא פסיק פומיה מגירסא' - להתפלל אחד אחד, למסור נפש, ללמוד עוד דף גמרא, לפתוח את הארון, להזיל עוד דמעה, בשביל כל האחדות של עם ישראל, בשביל המשפחתיות שלנו. אנחנו משפחה אחת, אנחנו עם אחד, לא יעזור לנו, אנחנו ישות אחת.

אף אחד לא ייקח לנו את זה, אנחנו רק צריכים להיזכר בזה, ולא לתת לאף אחד להיכנס בינינו. לאף בן נבלה, לאף בן עוולה, שדין יהודיין שמעירים עכשיו, בזמן שמתינו מוטלים לפנינו, להרים דגלי פלסטין ולדבר בשם חמאס? בתל אביב או בכל מקום אחר? וגם זה אומר, אלה שהולכים, שנראים כמו חרדים והולכים בראש תהלוכות של חמאס - אני לא יודע מה זה האנשים האלה. אני לא יודע מה זה השין דלדים המחופי-שים האלה. 'לא אלה אלוקיך ישראל'. זה לא משלנו, זה לא משלנו. מסתובבים עם פרוות טמאות, אנשים שמחופשים ליהודים, אני לא יודע אבל מה זה הדבר הזה.

העם היושב בציון הוא עם תמים, פשוט. הוא אוהב, הוא משפחה, הוא מתוק. הייתי היום באזכרה של מישהו שעשה אזכרה לבן שלו. הוא זכה שלושים יום התפללו שחרית, מנחה וערבית. האבא אירח אותנו כמו אברהם אבינו. אבא באבלות, הוא כל כך היה בהלם מהמעטפת. קם, הלך וקנה לנו כשר, נסע עד לאופקים, הביא לנו את הארוחות הכי מהודרות שיכולות להיות. היום באזכרת שלושים של הבן שלו היו מאתיים איש. כולם באו לכבד אותו. והוא אומר לי: 'אני לא יודע מה להרגיש, להרגיש אבל או להרגיש חופה, זה מרגיש לי כמו חופה, זה לא מרגיש לי כמו אבל. מה שאתם נותנים לי פה, התמיכה שאני מקבל אותה, זה תחיית המתים' הוא אומר לי: 'רק אל תעזבו אותי, רק אל תעזבו אותי. יום אחרי אל תשאירו אותי לבד'. אז המשפחה תלך, אנחנו יודעים, אבל אנחנו צריכים להיות איתו, אנחנו פה אנשי המושבים, אנחנו נהיה איתו. אנחנו נתמוך בו, נשב איתו הוא יבוא אלינו אנחנו נלך אליו.

אבל תבינו עכשיו אנחנו זקוקים אחד לשני, החילים זקוקים לנו, החטופים זקוקים לנו, הפצועים זקוקים לנו, משפחות ההורגים זקוקים לנו, לא להרפות מהם. גם אם יהיה חלק שיגידו לכם: 'תעזבו אותי תעזבו אותי' - תעזבו אותו לשבוע, תעזבו אותו לשבועיים, אחר כך תתקשר עוד פעם ותתקשר עוד פעם, ורק תגיד: 'בבקשה תרשום את הטלפון שלי, אני פה, אני פה, יום אחד אתה תרצה לדבר, לא עכשיו, לא עוד חודש, עוד חצי שנה, עוד שנה. אתה תרצה לדבר, אני פה, אני אבוא אני אשמע אותך. אני אשב לידך שעות, אני אקנה לך ארוחה ואתה תספר לי הכל, אתה תוציא ותשפוך ואני פה לשמוע אותך'.

זה התפקיד שלנו כרגע כעם. בבקשה תפיצו את זה לכל עבר ותגידו שזה המסר, ותגידו שעומדים מאחורי המסר הזה אלפים ורבבות שמוכנים לתמוך, והם כבר עושים את זה והם מתפללים והם בוכים והם נמצאים והם כבר משפחה, רק אנחנו רוצים שעכשיו זה יגיע פיזית אליהם, ושהם יבינו שבאמת יש להם. ואם הם צריכים אנשים לחתונות שלהם, אנשים לבר מצוות שלהם, אנשים לשבעה שלהם, אנשים להלוויות - אנחנו פה, אנחנו נתמוך בכולם. ככה צריך להיות עם יהודי.

**השם ישמור את כולנו ויברך את כולנו.
ה' עוז לעמו יימן, ה' יברך את עמו בשלום.**

